UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato In primam Codicis Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Qui admitti ad bo. poss.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96119

Visual Library

De obſequiis a lib. patrono preſtandis. Rubrica. VI.

LEX I.

Contra patronum. Quero vtrum
hec lex dicat verũ ſiue nomine proprio, ſiue alie-
no libertus agat. gl. vacilat in hoc. Breuiter iſta
eſt veritas, qḋ agere alieno noie, poteſt intelligi
duobꝰ modis. Uno modo nomine alieno, hoc, eſt
ex facto, qḋ ex alterius pſona depẽdet, licet quis in iudicio agat
a [a]ſuo nomine, ꝛ ita ſumitur in l. furti. §. illud plane. ſ. de his qui
no. infa. Et iſto modo libertus non poteſt intentare famoſam a-
ctionem contra patronum, vt ſ. ſi tu. non geſſ. l. j. ff. de iniuriis. l.
non ſolum. §. quemquaꝫ. Alio modo alio nomine intelligitur, qui
alieno nomine eſt in iudicio, vt procurator, vel curator, ꝛ simi-
les, ꝛ tunc poteſt alieno nomine, vt l. queſitum. ff. de in ius vocan.
Quero hic dicitur, famoſum. quid ſi tantum de facto infamat, ꝛ
non de iure? Reſpon. idem vt l. honori. ff. eodem.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Judicio agat. Uide Bar. in §. qui alieno. d. l. furti.

LEX II.

Liberte. Legitime nupta liberta non preſtat
obſequium. hoc dicit.

LEX III.

Etiam qui pactione. Dare pecuniam
domino preſenti
pro liberatione, ius patronatus non perimit. h. d.

LEX IIII.

a **Si manumiſſori.** [a]Libertus non debet
contra patronũ vim,
vel audaciam inferre, vel eum in ius ſine venia vocare. h.
d. Uidebitis de hoc j. eod. l. ij.

ADDITIO.

a AND. BARB. ¶ Si manumiſſori. ꝛ not. ſecundum Ang. cõtra
arrogantes ꝛ maxime doctores quos deteſtatur Joan. And. in
proe. vj.

LEX V.

Etiam liberis. liberis patronorum dam-
natorũ debetur obſequiũ
ꝛ eis cõpetit ius reuocãdi libertos in ſeruitutem. h. d.

LEX VI.

Libertos. Liberti debent obſequium, ꝛ ſerui-
tium patrono portabile, non durũ
ꝛ importabile. h. d.

LEX VII.

Neque libertis. Priuignis, ꝛ filiis patro-
ni debetur reuerẽtia, alias
punitur libertus. h. d.

De libertis, & eorum liberis. Rubr. VII.

LEX I.

Non eſt. Qui ex neceſſitate manumittit, ius re
uocandi in ſeruitutem non habet. hoc
dicit iſta lex.

LEX. II.

4 ☞ Uaſallus committens feloniam, quod non noceat filiis antea
natis.

a **Si manumiſſus.** [a]Pro leui iniuria in
faciendo commiſſa,
libertus reuocatur in ſeruitutẽ, qḋ filiis poſtea naſci-
b turis nocebit, ꝛ reuocatus in ſeruitutem[b] abſqꝫ licen-
1 tia principis ad libertatẽ produci non poteſt. h. d. No. † qḋ quis
2 pro leui offenſa reuocatur in ſeruitutem. Not. † qḋ factum patris
3 non nocet filiis antea natis. † Tertio no.[c] qḋ facilis eſt deſcenſus
c auerni, ſed reuocare gradũ. ꝛc. Uel dic, difficilius reſurgitur, quã
cadatur. De hoc ponit gl. verſum Uergilii qḋ dic vt in gl. Opp.
j. de lib. cau. l. ſola. Sol. Ibi loquitˀ de leui offenſa cõmiſſa in omit-
tendo, ſed hic in faciendo. Oppo. ſecundo in auth. vt liberti dece
tero. §. illud. Sol. Dicũt quidã, qḋ illa auth. hodie corrigit iſtam
l. Glo. cõtra qꝫ ibi loquitur quando patronus remiſit ius patro-
natus. Opp. ꝛ videtur, qḋ delictum patris non nocet filiis, quia
filii non ſequuntur conditionem patris, ſed matris, vt l. parum.
ſ. de rei vendi. Solu. Intellige ibi de filiis, qui naſcũtur ex ancil
la ipſius patroni. Uel dic qḋ erat talis conditionis qḋ partus eũ
ſequebatur, vt vidiſtis ſ. de ſer. fugi. l. vlti. Ultimo gl. noſtra in fi. nu
merat caſus, per quos libertus reuocatur in ſeruitutẽ. Dic vt in
d gl. Ultimo glo. inducit[d] in argu. qḋ ſi pater, † qui habet feudum
4 committit feloniam, nõ noceat filiis antea natis. Uide gl. iſtã ſu-
per verbo, nati, ꝛ dic plene, vt ibi, ꝛ que dixi in l. cum ratio. de bo.
dam. ꝛ in l. eum qui. ff. de inter. ꝛ releg.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Si manumiſſus. Et facit gl. ad q. an offenſa facta plu
rib. poſſit remitti ab vno aliis inuitis, ꝛ vide gloſſ. ma. in l. ſi quis
hac. §. quoties. alleg.
b POMA. ¶ In ſeruitutem. Iſta l. loquitur de remittente in ſerui
tutem. Quid autem in remittente in ſeruitutem ex debito ſuo an
poſſit a domino manumitti, vide Roma. ſing. dcccxiiij. incip. nul
lus. Item ad primum dictum vide Jaſ. in l. j. §. poſt operis. de o
per. noui. nun.
c POMA. ¶ Tertio no. vide ad hec aliquid per Feli. i c. ex literis.
de conſti. ꝛ ibi Barb. in xxxj. ad fi. ꝛ Ro. cõſi. cccclix. vbi in fi. du
per hanc l. dicit qḋ ciuitas data aliquibus que propter ſuperue
nientem guerram fuit extincta, non reuiuiſcit, licet iterato ſuper
ueniat amicitia,
d ALEX. ¶ Ultimo, gloſſ. inducit. Delictum patris an noceat fi
liis in feudis plene. in l. eum qui ff. de inter. ꝛ releg.

LEX III.

1 ☞ Actio ingratitudinis an ſit proprium nomen.

Liberti. Reuerẽtia debetur heredibus extra
neis, ꝛ officiũ iudicis imploratur pro
1 ingratitudine coercenda. h. d. Quero vtrum † facto
gratitudinis ſit proprium nomen actionis? Qui
dicunt quod ſic. Gl. tua determinat contrarium, quia im
officium iudicis quo coercetur ingratitudo liberti, quod no
ta dicit gloſſ. hic, ꝛ ſ. tit. j. l. penul. ꝛ l. ſi manumiſſor. ꝛ ita comm
ter tenetur. Joan. ponit in arbore vnam cellulam in qua ponit
ingratitudinis actionem tamen vt ipſe dicit, hanc quidam dicunt
non eſſe actionem, ꝛ illa eſt verior.

LEX IIII.

Libertine. Liberti, ꝛ eorum liberi propter
ingratitudinem reuocantur in
ſeruitutem. h. d. Opp. ſ. eo. de l. ij. Solu. propter deli-
ctum patris nõ reuocantur in ſeruitutem filii, ſed pro
pter delictum eorum proprium ſic, vt hic. Oppo. de l. heres. ff. de
obſeq. Sol. viuo liberto debent filii liberti reuerentiam patrono,
ſecus eo mortuo, vt lege contraria.

De iure annullorum aureorum, & de natalibus re
ſtituendis Rubrica. VIII.

LEX I.

Natales. Ciuitas non poteſt reſtituere natalibus
hoc dicit.

LEX II.

Aureorum. [a]Jus annullorum aureorum
facit imaginarie nataliũ reſtitu
tionem, ſed vere. h. d. Uide in l. j. huius tit. ſuperius
a nobis quando filius ſpurius legitimatur, an debeant cita
gnati, de hoc dicetur in l. nam ita diuus. ff. de ado. ibi gloſſ.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Aureorũ. No. hic gl. pro no. que facit quod licet
laris habeatur pro ciue, hoc verum quo ad cõmoda, ſecus
ad incommoda, vt not. in l. iij. §. ſi emancipa. ff. de contratab.

a Qui admitti [a]ad bono. poſſeſſ. poſſint, & intra quod
tempus. Rubrica. IX.

¶ Dictum eſt ſ. de bonis libertorum, in quibus competit patro
no bonorum poſſeſſio contra tabulas, eius occaſione premittit ge
neraliter de bonorum poſſeſſione ꝛ iſta rubr. generalis eſt ad ſe
quentem. Uidendum eſt ergo quid ſit bonorum poſſeſ. Gl. tangit
hic, ſed ego dicam ſuper nigro.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Uſque ad tit. de leg. incluſiue ab iſta rub. qui admi
a d bo. poſſ. legit Alex. Padue anno Mcccclxix. ideo que
ſolita ſunt ſcribi, vide in ſuis ſcripturis, ꝛ queſtionib. B
qḋ voluit Bal. in rub. vltra Alexan. cõſi. xliij. iij. lib. P. P. A.
¶ Qui admitti. Iſtam rub. repetit Bulga. vbi tangit p
queſtiones fundamentales in materia bonorum poſſeſſionis
ſex pulchra dubia, vt ibi potes videre, que ſint illa dubia, ꝛ
in prin. tangit quomodo pretores potuerunt inducere bonorum
poſſeſſionem, cum non haberent poteſtatem legis condende,
iſtam rub, ꝛ materiam bonorum poſſeſſionis late atingit per
ſtiones quas ſolenniter tetigit hic Bal. in repe. huius rub.

LEX

LEX I.

2 ☞ Filius hodie adit hereditatem aduentitiam ſine iuſſu patris, etiam eo inuito ⁊ ignorante. ⁊ nu. 3.
4 Filiuſfam. hodie etiam patre inuito ⁊ ignorante poteſt petere bon. poſſeſſionem. idem in Trebellianica reſtitutione.
5 In petenda bono. poſſeſſione ſufficit ſola agnitio coram iudice.
6 Bonorū poſſeſſio quotuplex, ⁊ quid ſit, ⁊ de qua loquitur hic titulus.
7 Filio agnoſcenti bono. poſſeſſ. an de iure iſto Codicis queratur aliquod emolumentum.
8 Querela inofficioſi competit filio ſicut actio iniuriarum, ⁊ actio in factum, ſed emolumentum competit patri.
10 Ex longo tempore preſumitur quod ab initio voluntas patris interceſſerit, non tamen inducitur ratihabitio.
11 Ratihabitio poteſt fieri extra tempus, quando actus valet in perſona gerentis.
12 Ubi iudicis officium imploratur non in forma iudicij, filius agit ſine patris conſenſu.
13 Repudiatio tacita filij nocet patri.

a **Bonorum poſſeſſio.** [a] Iſta eſt difficilis, ⁊ ſubtilis lex, ⁊ breuiter dicit. Filius ignorāte patre poteſt
b bono. poſ. ſibi delatam[b] agnoſcere, ⁊ patri ratū habenti comodum queritur, ⁊ amittitur curſu tēporis. h. d. Iſta lex pōt diuidi in tres partes, ſicut dixi in ſummario, ⁊ tria premitte. De iure antiquo ſecundum l. xij. tab. nō veniebāt ad ſucceſſionē inuicem niſi agnati, ⁊ illi, inter quos nō erat ius agnationis, nō ſuccedebāt inuicē de iure ciuili, ideo filius emācipatus nō ſuccedebat patri. Itē cōiuncti per feminēā lineā non ſuccedebāt inuicē ideo pretor, qui ſemper mouebatur equitate naturali, non cōſiderato rigore iuris ciuilis, introduxit bonor. poſſeſ. per quā ſuccedebat filius emācipatus patri, ⁊ cognati inuicē inſpecta potius natura quā rigore iuris ciuilis, vt patet Inſti. de bonor. poſſeſ. Premitto etiā aliud, qđ de iure antiquo quicquid filius querebat, q̄rebat patri, vt l. placet. de acquirē. here. ⁊ l. j. ſi a pat. qs fu. ma. His premiſſis venio ad caſum in terminis, qui clarus eſt. In prima ꝑticula habes tria. Primo qđ filiofami. debetur bonorū poſſeſſio. ¶ Scđo qđ ignorante patre poteſt peti. Tertio quod debet peti. Oppo. ad primū qđ filio non defertur bonorū poſſeſſio, q2 pater eum in ordine precedit, vt Inſtit. de leg. agna. ſuc. §. j Huius timore facta eſt prima gl. huius. l. Aut tu intelligis de bonor. poſſeſ. ab inteſtato, ⁊ intelligas qđ deceſſit alius coniunctus filio per lineā maternā, vt mater vel alius, ⁊ ſic pater in gradu filium nō precedit. Si vis intelligere de bonoruz poſſeſſione ex teſtamēto, tūc poteſt intelligi in agnatis, ⁊ cognatis quomodo vis ⁊ vide gl. j. Ulterius oppo. ad ſecundum † qđ non poteſt peti patre ignorāte, immo debeat precedere iuſſus, vt l. ſi quis mihi bona. §. iuſſuz. de acquir. here. Solu gl. illud contrariū in fin. vlt. gl. multū ſolenniter, ⁊ multū notabiliter. Nam debes ſcire quod hereditatis aditio eſt de iure ciuili, ideo in ea multū attenditur patria poteſtas, que ſimiliter eſt de iure ciuili, vt l. nā ciuiū. ff. đ his qui ſunt ſui vel alie iur. ⁊ Inſtit. de patr. pōt. §. primo. ideo ibi iuſſus patris debet precedere. Sed bonorū poſſeſſio eſt de iure ꝑtorio naturali equitate inducta, ideo patria poteſtas ibi nō attēditur, hec eſt ſolutio vera, ⁊ vide gl. vlt. in fi. que hoc notabiliter[c] dicit. Cōtra hoc opp. reſtitutio, que fit per Trebel. eſt de iure ciuili, ⁊ tamē in ea nō debet precedere iuſſus, vt l. ſeruo inuito, in ꝑnc. ff. ad Trebelli. Reſpōd. hereditatis aditio eſt actus magis ſolēnis quā reſtitutio fideicō. q2 per hereditatis aditionē acquiruntur iura directa, ꝑ reſtitutionē iura vtilia, vt ff. ad Treb. l. j. ideo non requiritur tanta ſolēnitas. Cōtra opp. qđ etiā in hereditate non requiratur iuſſus patris, vt l. cū nō ſolū. §. j. j. de bo. que lib. Sol. Fateor qđ hodie eſt immutatū. Nam filius poteſt bo. poſſ. agnoſcere patre inuito, vt l. cōtraria[d], ergo multo magis eo igno-
d rante, vnde † hodie nō requiritur qđ iuſſus precedat, quod intel-
2 lige verum in hereditate aduentitia, ſed in profectitia remanent iura antiqua immutata, vt precedat iuſſus, vt not. in l. ſi. in prin.
e ff. quis or. in bo. poſ. ſer. Aſſumatis ergo tria verba pro declaratione preſentis materie, aut loquimur in hereditatis aditiōe, aut in bon. poſ. aut in Trebellianica reſtitutio. ¶ Primo caſu đ iure antiquo nō poterit fili⁹ adire, niſi precedat iuſſus, vt l. ſi qs mihi bona. §. iuſſuz. de acq. here. De iure nouo ſi quidē loquimur ī hereditate ꝓfectitia, vt puta ſi filius eſſet inſtitutus contēplatione patris, nihil eſt immutatū, vt not. in đ. l. ſi. ī prin. ff. qs or. in bono.
3 poſ. ſer ¶ † Sed ſi in hereditate aduētitia, tūc poteſt filius patre inuito, ⁊ ignorāte agnoſcere, qđ patre inuito probatur in đ. l. cū nō ſolū. §. j. de bonis que lib. qđ patre ignorante. probatur per rationes poſitas in hac gloſ. ſuper, verbo, ratam. In hoc tamen eſt differētia, q2 quando patre inuito ſibi filio queritur plene, quā o patre ignorāte, tunc patri poſtea ratū habenti queritur vſuſfructus arg. huius l. Ita tenet hic gl. que loquitur notabiliter, quā vide predicta vera in filiofamil. maiore, ita qđ habeat legitimam perſonam: ſed ſi eſſet filiuſfamil. minor, quid iuris ſit, dic vt đ. l. cū
4 nō ſolū. §. j. j. de bōis que lib. ⁊ l. ſi infanti. j. de iure delib. † Si vero loquimur in bonorū poſſeſſione, tunc de iure antiquo poterat peti patre ignorāte, vt hic, tamē non habet effectum niſi ratihabitio ſequeretur, vt đ. l. ſi. in prin. qs ord. in bono. poſſeſſio. ſed hodie omnē habebit effectū, etiā ratihabitione non ſecuta, quia patre recuſante, ⁊ etiā inuito filius poſſet agnoſcere, vt đ. l. cum non ſolum. §. ſin autē. ¶ Si vero queramus in Trebel. reſtitutiōe, dicas idē qđ dixi in bonorum poſſeſſio. ¶ Uenio ad tertium dicitur hic qđ bonorū poſſeſſio debet peti. Contra immo ſufficit co-
5 ram iudice agnoſci, vt infra eodē. l. ſi. Sol. † Fateor quod iſta l. in hoc hodie corrigitur, q2 ſufficit ſola agnitio coram iudice abſq3 petitione, vel iudicis decreto. ¶ Item contra hoc oppo. q2 etiam de iure antiquo iſta impetratio eſt ſublata, vt l. j. ⁊ ij. ſ. de formu. Sol. ⁊ modo aduertas, q2 modo declaro tibi gloſſ. rubrice. debes
6 ſcire qđ tria ſunt. ¶ † Primū eſt bonorū poſſeſſio, que eſt facti, ⁊ iſta nobis acquiritur per corporalē apprehenſionē, vt l. tertia in princ. ff. de acqui. poſſeſ. Et ſecundū, ſcilicet bonorū poſſeſſio, que eſt ius, de quo loquitur hic titulus ⁊ ſequētes, ⁊ eſt iſta bonorum poſſeſſio ius proſequendi retinendiq3 patrimonij ſiue rei, qđ cuiuſque fuerit, cū is moritur, ⁊ ita dicit gl. hoc ꝓbatur in l. in bonorum. ff. eod. Et eſt tertiū ſcilicet bonorum poſſeſſoria hereditatis petitio, de qua loquitur titulus de poſſ. here. peti. ⁊ iſta diffinitur ſicut alie actiones, q2 actio eſt ius proſequendi, vt dicitur Inſtit. de actio. in prin. ⁊ differt iſta bonorū poſſeſſoria hereditatis petitione a bon. poſſeſſione, q2 iſta eſt ius ꝓpter qđ proſequimur hereditatē. Ita dicit gl. tua, ⁊ bene. Uidete gl. rubrice, vt intelliga-
☞ tis. premitto aliud exēplum. Dominiū eſt ius propter qđ datur nobis rei vendicatio, rei vēdicatio autem eſt ius, quo vēdicamus ita ⁊ bono. poſſeſſoria hereditatis petitio, eſt ius, quo petim⁹ hereditatē ſeu bono. poſſ. defuncti. Et eſt aliud iudiciū petitoriū, vt dicit gl. de quo nō curo, q2 nō eſt noſtra materia. Et venio ad ſecundā partem, ⁊ in hac ij. parte dicuntur duo. ¶ Primo ꝙ q̄ritur emolumentū principaliter etiā patri, ⁊ ex hoc ꝙ dicit etiam, innuit qđ tam patri quā filio. Itē dicitur hic ꝙ pater poteſt pe-
7 titionē hereditatis ratā habere. ¶ Opp. † ad quodlibet, de iure iſto q̄cquid fili⁹ querebat, q̄rebat patri, vt l. j. in prin. ſi quis a paren. fuerit ma. ⁊ de acq. her. l. placet. Sed hic innuit quod aliqđ cōmodum remanebit, filio, ergo male. Quidā fatētur contrariuz, ⁊ ideo dicunt quod hec dictio etiā, nō ponitur hic implicatiue ꝙ filio quereretur. Rich. mal. vt hic, refert Cy. ⁊ contrarium, quod de iure antiquo in bōis maternis filio querebatur proprietas, ⁊ patri vſuſfructus, vt l. filius. ff. de inoff. teſt. Domin⁹ Cy. hic hoc reprehendit, q2 hoc fuit inductuz per iura noua. j. de bo. ma. l. j. ⁊ per totū. Aduertite domini, parcat mihi do. Rich. ⁊ Cy. qui eum hic recitauit. Iſta fuit opi. antiqua reprobata per gl. noſtrā i l. is qui heres. §. ſi. ff. de acq. her. ⁊ alle. l. filiuſfa. ff. eo. ti. Ego allego vobis aliam l. ſ. ſi filius meus. ff. ſi quis omiſ. cau. teſt. nō obſt. l. fili⁹. ff.
7 de inoff. teſt. quia, fateor † quod querela competat filio, ſicut actio iniuriarū, vt l. filiuſfamilias, ⁊ actio in factū. l. i factū actio. ff. đ act. ⁊ obl. ſed emolumentum querele, ⁊ illarum actionū querebat̄ patri in totū ſecūduz tempora antiqua hodie quo ad vſumfructum vnde prima ſol. eſt verior. Ulterius oppo. ad ſecundū dicitur hic
9 quod pater pōt habere ratuz. Contra, † quod meo nomine nō eſt geſtū, ratū habere non poſſuz, vt l. ſi pupilli. §. ſed ſi ego. ff. de neg. geſt. Sol. Nō poſſum habere ratum tanquam geſtū nomine meo ſed tanquā geſtū a filio, ſicut dixi tibi ſ. de fur. l. j. ⁊ per Dy. in c. ratum de reg. iur. lib. vj. Item oppo. dicitur hic ꝙ pater poteſt habere ratum, ⁊ gl. intelligit etiam tacite per curſuz longi temporis. Uide hic gl. ſuper ver. ratum, dum alleg. l. ſi filius de peti. her. ⁊ l. qui in aliena. §. j. de acq. her. Cōtra hoc opp. ratihabitio dz fieri
f intra id tempus, quo res poteſt geri, vt l. bonorū.[f] ff. rem rat. hab. eſt expreſſum in terminis legis noſtre, vt l. ſi. i prin. ff. quis ord. in
10 bon. poſ. ſer. Huius timore † quidā, vt Iac. ⁊ Bal. reprehendunt iſtam glo. vel limitant eam, ſcilicet, ꝙ iſta ratihabitio ſequit̄ intra tempus legitimū, ſcilicet, intra annū vel centū. dies. Doct. intelligunt eam valde notabiliter. Nā longū tempus, de quo fit mētio in legibus all. in gl. non inducitur ad inducendū ratihabitionez, ſed ad preſumendū voluntatē ab initio interceſſiſſe, vt in đ. l. ꝓſumitur, ergo ab initio patris volūtas affuiſſe, nō hodie, hoc eſt. i. ſi. decennij inducitur ratihabitio, ꝙ eſt notandum, ⁊ bene no. ⁊ tenementi perpetuo. Uel dic ſm do. Iac. But. quod ratihabitio debet fieri a tēpore, quo res debet fieri qū ſit ad cōfirmandum actū
11 qui factus eſt. S3 in propoſito[g] actus iſte ab initio fuit validus,
g ratihabitio patris ſolū ad hoc tendit, vt ſibi patri queraṫ, nō vt actus validetur, ⁊ ſic pōt geri quocunq3 tēpore, ꝙ intellige verū ſm iura hodierna, ſed ſm iura antiqua illud dictū non procede-

ret,vt d.l.fi.in prin.quis oꝛ.in bo.poſ.ſer. Uenio ad tertiā partē,
dicitur hic amittitur trāſacto tēpoꝛe. Contra, vt l.fi.in prin.quis
oꝛ.in bon.ſer. Dicit gl.qđ hec lex debet intelligi ſecundum illam.
qđ amittitur trāſacto tēpoꝛe, in quo filius ſciuit ⁊ potuit patrē
certioꝛare,vt l.cōtraria, qđ eſt verum ſecundum iura antiqua,⁊
h etiam ſecundū noua in pꝛofectitijs,ᵇin quibus nihil eſt immuta
tū. In aduentitijs vero hodie patris ſcientia vel certioꝛatio non
requiritur,qꝛ poteſt filius petere abſqꝫ patris cōſenſu. Ita dicit
gl.vlti.huius l. quā vide.Cōtra hoc opp.bono.poſſeſſio debet pe
ti vel agnoſci in iudicio, ⁊ filius nō habet legitimā perſonā ſtan-
di in iudicio ſine cōſenſu patris,vt l.cū non ſolū.§. neceſſitate.de
bono.que libe.ergo apparet qđ patre ignoꝛante non poteſt peti
etiā hodie. ¶ Huius timoꝛe eſt facta etiā ſecunda glo. huius l.⁊
eodē modo poteſt opponi de l.j.in fi.de anna.exceptio. qꝛ impedi
to agere non currit pꝛeſcriptiō,ſed filius nō poteſt petere patre
12 ignoꝛante,ergo,⁊c. Ponit gl.multas ſolu. Iſta† eſt vera,⁊ multū
i menti tenenda,ⁱ qꝛ §.neceſſitate.habet locum in his, que fiunt in
iudicio in foꝛma iudicij, ſed bonoꝛ. poſſeſ. non petitur vel agno-
ſcitur in iudicio in foꝛma iudicij,vt l.ſeruus. ff. eod.ergo conſen-
ſus patris nō requiritur. Uide iſtā gl. ⁊ teneas ea menti, ⁊ nō in-
telligas gl. qđ quandocunqꝫ indiſtincte iudicis officiū intenta-
tur,filius poterit agere ſine conſenſu patris,qđ videtur innuere.
Sed intelligo hoc verū,quādo non in foꝛma iudicij imploꝛat of-
ficium iudicis,vt d.l.ſeruus.ff.eod. Ita debetis intelligere hanc
materiam. Oppo.factum filij non debet nocere patri,vt l.filiꝰ.§.
de pact. Solu. Ibi loquimur in queſitis,hic in querendis. ¶ Al-
terius opp.de l.j.§.decretalis. ff. de ſuc.edic. Sol. Hic loquitur in
bonoꝛū poſſeſſione edictali,que poteſt perdi,ibi in decretali, que
non poteſt perdi tempoꝛe vel repudiatione. ¶ Sumus expediti
de gl. Extra gl.opp. Breuiter de l.j.ff.de bono.poſſeſſ.infan.⁊ fu.
de Solu. Sciētia patris nō nocet filio,vt l.cōtraria, ſcientia filij
nocet patri,vt hic. Contra hoc opp.de l. ſeruus.in fi.vbi ſcientia
patris attenditur. Solu. Scientia patris attenditur quantū ad
commodum filij.vt ibi not.nō ad eius incommodum. Alterius
opp.de l.is qui heres.§.fi.⁊ l.ſeq.ff.de acq.here.vbi.repudiatio fi
lij non nocet patri neque patris repudiatio nocet filio. Ad idem
ī.de bo.que libe.l.cum nō ſolū.§.j.⁊ §.ſeq. vbi repudiatio filij nō
nocet patri,neqꝫ patris repudiatio nocet filio. Propter quas le
ges dicebat Iac.But.qđ iſta lex hodie in hoc coꝛrigitur. Doct.
†noſtri dicunt contrarium,quia etiam de iure antiquo repudia-
13 tio filij expꝛeſſa non nocebat patri,vt d.l.is qui heres.§.fin.⁊ ta-
men repudiatio tacita,que ex curſu tempoꝛis inducitur,bene no
cet,vt hic,⁊ d.l.fi.in pꝛincip.quis oꝛdo in bono poſſeſſio.ſer. Simi
le quod quedam poſſint fieri tacite,que non poſſunt fieri expꝛeſ-
ſe. Habuiſtis in l.j.ī.de ſer. fug. ⁊ in l.longe. de diuer. ⁊ tempo.
pꝛeſcript.de ſer.vꝛb.pꝛedi.l.ſed ſi inter.⁊ in qualibet earū nota.

ADDITIONES.

a ¶ Bonoꝛum poſſeſſio. Adde quod per iſtam l. Io.And.in addi.
ad Spe.in tit.de pac.⁊ tranſact.refert Pil. tenuiſſe quod quādo
erat appellatum a ſententia,licet conſtabat appellationem nō te
nuiſſe,quia pꝛinceps appellationez pꝛohibuerat tamen fuit trāſ
actum,poſtea pꝛinceps appellationem ratificauit, quod non va-
leat tranſactio,ſi pꝛinceps ignoꝛauit tranſactionem alias ſecus.
b ¶ Delatam. Adde qualiter accipiatur hoc verbum delata in l.
delata.de verboꝝ ſignific.⁊ in l.qui heres.de acqui.here.per bar.
in l.is qui putat.in le.noua.eod.tit.
c Notabiliter. Adde quod Ang.⁊ Ro.dicunt vt refert Ale.ꝙ hec
l.eſt ſing.⁊ venit limitanda ſecundum Bal. hic,niſi compareat ⁊
admittat aliquis contradictoꝛ,quia tunc pꝛocedit in foꝛma iudi
cij quod requirit perſonas tres actoꝛem, iudicem,⁊ reum, ideo
tunc eſt neceſſarius conſenſus patris. Et de hac.gl.vltima Spe.
⁊ Io.And.in tit.de actoꝛe.§.j.ver.ſed quid ſi conuenit.
d P. PAV. P. ¶ Ignoꝛāte. Uide circa hoc Barb.in rub.huius tit.
⁊ Mod.hic,⁊ que ſcripſi ad Barto.in ſimili in l.item ſi verbera-
tum.ff.de rei vendi.
e AND. BARB. ¶ Aſſumatis. Et vide Bar.in cōſi.cxxix. incip.
qdā habuit vxoꝛē quādo pater tenuit dotez vtrū pꝛeſcribat filie.
f ¶ Bonoꝛū. Adde ad materiā ratihabitionis facte ex īteruallo.
Fed.conſi.ccxxxviij.⁊ ex dictis Bart.hic vide bonā limitationē
ad l.bonoꝛum.ff.rem ra.hab.⁊ opin. Bar.hic tenent Cyn. Sali.li
cet Bal.videatur tenere contrarium hic. verſi.ſed quid ſi filius.
g ¶ Sed in pꝛopoſito. Adde tu ad hec dicta Bar.⁊ vide Aret. in
c.cauſam que.de iudi. Bald.in aut.hodie.ī.de appel.⁊ in c. vt cir
ca de.elect.lib.vj.
h IO.FR.R V. ¶ In pꝛofectitijs. Adde dū bar.cōcludit qđ in pꝛo-
fectitijs nihil eſt mutatum,ſcilicet,qꝛ non poteſt filius inuito,vel
ignoꝛāte patre efficaciter adire hereditatē pꝛofectitiā delatā filio
contēplatiōe patris.ꝙ idē tenent doct.cōmuniter hic, ⁊ in l.ſi qs
mihi bona.§.iuſſuz.ff.de acq.her.ſed bar.ſibi cōtrarius tenet cō-
trariū in l.fi.§.ſimiliqꝫ modo.ī.de bōn.que lib.vt not.Ro.Alex.
in l.his qui heres.§.fi.ff.de acq.here. Imo.ī d.§.iuſſuz.a qua cō
trarietate conatur Iaſ.eū ſaluare hic, qđ hic loquitur quādo pa
ter recuſat pꝛeſtat conſenſum filio volenti adire vbi vero quādo
pater repudiat hereditatem,an filius ſolus poſſit eā acceptare.
i POMA. ¶ Et multum menti tenenda. Uide Bar. conſil.ij.vol.
ij. Uide etiā ad declarationem.d.§.neceſſitate. Rotam in deciſ.
nouis.vj.in titu.de iudi.quam ſimpliciter ſequitur Barb.in c.di
cet ex ſuſcepto.de foꝛo competenti

LEX II.

SI bonoꝛum. Ad cognoſcendam bono
rum poſſeſſionem, collate
ralibus ſtatuuntur centum dies, deſcendentibus an
nus, h. d. cum l. emancipata, quas ſimul legatam.
¶ Opp.ad hanc l.de emancipata. Solu.ibi loquitur in aſcenden
tibus,hic in tranſuerſalibus,

LEX III.

INfantis. Bonoꝛum poſſeſſio agnita pro
infante tranſmittitur ad here
des.hoc dicit. Oppo. de l.j.§.furioſi.ff.de ſuc.edi. Qui
dam concedunt quod hic tranſmittitur hereditas, ſcilicet
ad illos ſucceſſoꝛes defuncti, non ad ſucceſſoꝛes infantis.
iſtud eſt contra caſum.l.ij.§.ſed ſi infanti.ff.ad tertu. quia
ad ſucceſſoꝛes infantis. Ad contrarium reſpondeo quod
quitur in furioſo,hic in infante. Et que ſit ratio diuerſitatis
vt in l.ſi infanti.ī.de iure deliber.

LEX IIII.

a **EMancipata.** Ad hanc l.oppo.ī.de his
q ante apt.tab.l.j.ᵃ ¶ Di
cunt quidā qđ illa lex nō habet locū in ſucceſſione de
iure pꝛtoꝛio,⁊ hoc videtur velle gl.tua,quā vide,⁊ not.
Alij dicunt pꝛopter generalitatē illius legis qđ habet locū i ſuc
ceſſiōe de iure ciui.⁊ de iure pꝛetoꝛio,⁊ hoc cōmuniter omnes te
b nēt,⁊ tūc illa gl.debebit aliter intelligi,vt dicatᵇ licet de iure pꝛe-
toꝛio nō ſit inductū vt bonoꝛū poſſeſſio. non tranſmittatur, ta-
men de iure ciuili inducitur,vt tranſmittatur hereditas ⁊ bono
rum poſſeſſio ad ſuos,vt l.cōtraria. Et intelligas iſta verba alias
quam in caſu iſtius l. Nam hic loquitur in filia decedēte poſt an
num quo caſu nec poſſet ipſa poſſeſſionem petere,merito non trāſ
mittit ad ſuos. Sed pꝛedicta pꝛocedūt filia decedente intra tem
pus agnoſcendi bono.poſſeſ.quod not.

ADDITIONES.

a ¶ L.j. Adde quod communis opi.eſt quod bo.poſſeſ.non ag
ta in hereditate aſcendentiū tranſmittatur ad liberos eiꝰ cui de
lata erat bo.poſſeſſio,ſicut tranſmittitur facultas adeundi de iu
re ciuili,per d.l.j.qꝛ eadem eſt ratio vtroque caſu ideo debet
idem ius. Hanc tamen communem opi.limita ſecundū Bal.
pcedere in tranſmiſſione odioſa vt in bonoꝛū poſſeſſiōe cōtra
quia talis bonoꝛum poſſeſſio non debet dilatari,ſed arctari qꝛ
publice intereſt teſtamentum confirmari. Alle.no.in l.gal.
lib.⁊ poſt h.§.quid ſi is.in gl.que incipit,aliter. Et cum Bal.
ſit Fulg.⁊ Alex.cum quadam modificatione,de qua hic pꝛ
b POMA. ¶ Aliter intelligi vt dicat. Uide alex.conſil.
j.⁊ Soci.cliiij.

LEX V.

QUandiu. Donec eſt locus ſucceſſioni ex te
mento non eſt locus ſucceſſioni ab in
teſtato,nec tempoꝛa currunt.hoc dicit.

LEX VI.

IUris ignoꝛantia. In lucris iuris igno
rantia non pꝛodeſt
mulieri.hoc dicit. Intellige hanc l.ſi potuit conſulere pe
a ritioꝛes,ᵃ vt dicit gl.

ADDITIO.

a ¶ Peritioꝛes.adde ⁊ intellige ſecundum Bald. Pau.⁊ ſali.
ſolum ſi ſint in loco remoto,ſed etiam in loco vicino,quia quē
moduz vadunt ad nemus pꝛo lignis,⁊ ad indulgentias,co
debent ire pꝛo conſilijs,qꝛ non eſt eis multum difficile, at
ci vicinitate per tex in l.iiij.§.ſi tam vicinum.ff.de dāno in
Ro.alleg.tex.in l.diuus.ff.de tuto.⁊ cura.da.ab his. ⁊ quod
Bal.in l.continuus.§.item qui inſulam.de verb.oblig.ad
ant.de But.idem tenentez in c.ij.de conſtit.⁊ idē tenuit ipſe
in l.ſi ſuo.ff.de acq.her.vbi dicit hoc dictū limitare,niſi iſte
bet conſulere peritioꝛes,lōge diſtaret a ciuitate vel pꝛopter
ras accedere nō poſſet. Pꝛo hoc allegando gl.in l.ſi duo.
potuit

potuit.§.alle.Et illa gl.alleg.bonũ tex.Sed hoc videntur velle al
legare doct.dũ ponderant vicinitatẽ ꝛ facilitatem eundi. Et ad-
uerteſq᷑ Bald.in concluſione ꝛ Paul.de Caſt. in fi.vo.nit qd in
his,que concernunt formã actus, vel rigorem iudiciorũ, non ex-
cuſatur ruſticus, vel alius propter iuris ignorantiã, vnde ſi per
errorem iuris ſimiles perſone fecerant teſtamentũ non ſeruata ſo
lenn tate,erit nullũ.alle.l.fi.j.de teſta. Idẽ ſi nõ faceret ſuas pro-
bationes intra terminum a iudice vel ſtatuto prefixum. Et hoc
etiam ſi eſſet in damno vitando. Tu adde etiã Rom. cõſ.ccxxv.
P.PAV.P.¶Peritiores. Circa hoc quod teneatur quis conſu-
lere peritiores,alias non excuſatur,limita ſingulariter non pro-
cedere in eo,qui facit actum coram iudice, ꝛ eo authorante. vide
queſcripſi ad Bart.in rub.C.de iu.ꝛ fac.igno.

LEX VII.

1 ☞Bonorum poſſeſſio queritur pupillo,per tutorem.
2 Iudex quãdo ſupplet defectum tutoris, debet in actis dici, ideo
iudex ſciens,ꝛc.

BONORUM. Tutor poteſt agnoſcere bo-
nor.poſ.pro pup llo,non pupil
lus ſine tutore,niſi defectum tutoris iudex ſuppleat.
h.d.¶Opp.de l.potuit.j.de iur.deli. Dicit gl. quod
hic debet intelligi ſecundum illam,vt poſſit tutor ſine pupillo in
fante. Sed ſi eſt maior infante, requiritur eius voluntas, vt ibi.
1 Contrarium † tenet gl.in l. contraria.ꝛ l.impuberi,de tut. ꝛ cur.
da.ab his.ꝛ illam tenet Dyn. ꝛ Cyn. ꝛ hic omnes eam tenent qꝛ
aliud in bonorum poſſeſſione, que indiſtincte poteſt queri per tu
2 torem,aliud in hereditate,vt d.l.potuit.¶Vltimo † no.a hic tex.
a qui hic dicit ſciens hoc competens iudex,ꝛc. Facit j.de iur.deli.
l.ſi infanti. in fin. quod dixi tibi plene in l. ſi curatorem. §. de in
integ.reſt.Et ſic mementote, quod cum iudex ſupplet defectum
tutoris,dicat in actis,ideo dictus iudex ſciens,ꝛc.vbi dixi.

ADDITIONES.

POMA.¶Vltimo not. Iudicis preſentia an ſufficiat,ſeu an fir-
met contractum alias inualidum,vel reſcindendũ,Barb.cõſi.iij.
ij.vol. tangit q᷑ preſentia iudicis non informati nihil operatur.
¶Sciens.Adde no.ſecundum Paul.de Caſt.quando fit actus
coram ſuperiore,qui de ſui natura fieri non poteſt, ſed ſuperior
poteſt diſpenſare , quod ipſe debet expreſſe dicere quod illud fa-
cit ex certa ſcientia,non obſtante tali defectu.alleg.l.ſeruus.ff.eo.
An autem papa conferendo beneficium minori in preſentia ſua,
ꝛ coram ſe,ſimpliciter videatur ipſum diſpenſare,vide Old. cõſi.
cccxxxix.cum tribus ſequen.vbi pulchre examinat.

LEX VIII.

QVICUNQUE. Hec l.legitur tribus mod.Se-
cundum primum modũ dicit,
Ignorantia facti impedit ne tẽpus bono.poſſeſſionis
petende currat.h.d.vel aliter.Nomobſt. ſi bonor.poſ-
ſeſſio ſit petita iudice nõ ſedẽte,p tribunali,vel non ſeruata iuris
ſolẽnitate.h.d. Et ſcd᷑m iſtã melius adaptatur lex ſequens, pone
caſum ſecundũ vtranq; lec,ne habeam neceſſe his legere literam.

LEX IX.

VT VERBORUM. a Bonorũ poſſeſſio nõ de-
bet peti,ſed ſufficit coraz
iudice b agnoſci,ꝛ tempus currit ſecundo ſtatim, cum
primus excluditur. h.d. Et iſte ver. eo adito legitur
duobus modis, Poſui tibi caſum ſecundum lect. magis notabi
1 lem.Not.† ex iſto caſu,quod hodie ſufficit bono. poſſeſſio agnoſci
coram iudice ideo non eſt hodie reperire poſſeſſionem decretalez,
quia a iudice non decernitur , ſed a patre agnoſcitur , poteſt ta-
men dici bonorũ poſſeſſio iudicialis quia in iudicio agnoſcitur.
¶Vltimo not.verſic.eo adito.ꝛ lectu.ipſius.

ADDITIONES.

a ¶Vt verborum. Adde tu.ꝛ vide glo.in l.fin.§.de cur.fur.que in
telligit iſtam habere locum in bono.poſſeſſ.contratab.quam glo.
Bald.in l.j.ff.de iur.omn.iud.alleg.pro ſing.
b P.PAV.P.¶Coram iudice. An autem ſit neceſſe coraz iudice ho
die exprimere ex qua cauſa agnoſcatur, vide Iaſ.in l.quamdiu.

Quando non petentium partes petentibus
accreſcant. Rubr. X.

LEX. VNICA.

☞Bonorum poſſeſſio vnde liberi, quod habet locum in bonis
maternis.
Bonorum poſſeſſio vnde legitimi,habet locum in ſucceſſione ma
tris.
3 Suus,licet non excludatur tempore,tñ excluditur repudiatione
facta inter ſuos.

QVOTIES Inter ſuccedentes de iure preto
rio,eſt locus iuri accreſcẽdi.h.d.
Glo.j.laborat in poſitione caſus. Tu pone caſum
ſecundum vltimã poſitionem,que verior eſt,ꝛ ma-
gis clara. Oportet vt recitẽ primam gloſſam,que
multũ difficilis videtur iuuenibus,ꝛ doct.non de-
clarant eam. Et oppo. Ablatiui abſoluti reſol uuntur in cõditio
nem,vt l.a teſtatore.de condic.ꝛ demonſtr,ꝛ de vſu l.euictis. Sed
hic dicitur , ceſſante legitima ſucceſſione ergo reſoluitur,ſi ceſſa-
uerit legitima ſucceſſio. Innuit ergo a cõtrario ſenſu , q᷑ vbi eſt
ſucceſſio legitima, nõ eſt locus iuri accreſcendi,q᷑ eſt cõtra.l.j.§.
his ita.j.de cadu.tollen.ꝛ ff.de ſuis ꝛ legi.l.ſi ex pluribus. Huius
timore gl.ponit hic caſum quatuor mod.primo loquitur in pluri
bus liberis,qui veniũt ad ſucceſſionẽ matris,vel materne linee,ꝛ
vide primã poſitionẽ caſus in gl.quo caſu vno expulſo,vel exclu-
ſo ceteri admittũt,q᷑ nõ eſſet,ſi eſſet locꝰ alteri ſucceſſiõi legitime.
Ratio,qꝛ ipſe repudiaſſet de iure pretorio,ꝛ poſſet ipſemet de iu-
re ciuili ſuccedere,ꝛ ſic alij excluderẽtur,vt ff.de ſucceſ.edi.l.j.Sz
domini videatis, illa lect.nõ eſt vera ꝑpter duo. Primo,qꝛ ipſe-
met nõ põt ſibi ſuccedere,quãdo eſt aliquis qui ſit in primo gra-
du,a quo tẽpore ipſe eſt excluſus. vnde donec eſt aliquis de libe-
ris qui ſit in primo gradu, a quo ipſe eſt excluſus, nõ põt venire
ipſe per edictũ vnde legitimi,vt l.octaui.ff.vnde cog. Iuſti.de he-
re.q ab inte.§.admonẽdi.Et ſi tu dicas,ego intelligo hoc q᷑ nõ ſu
pererat alius eiuſdẽ gradus. Tu dices cõtra tex.qui dicit, pluri
bus liberis,ꝛc.ꝛ hoc vult dicere gl.ibi,ita tamẽ,ſi ceteri eſſent,ꝛc.
Vide gl.ꝛ adde ibi,in remotioribus gradibus.q᷑ in caſu preſen-
tis legis,nõ põt dici,qꝛ dicit,pluribus liberis, ꝛc. Et ſic innuit
plures eſſe in eodẽ gradu. Itẽ cõtra predictã lectio. opp.hec lex
1 loquitur de bonor.poſſeſſio.vnde liberi.Sz † vnde liberi,nõ datur
in bonis maternis,vt l.quoties.infra de ſuis ꝛ legiti.heredib.er-
go,ꝛc.Reſpõd.dico q᷑ hic nõ dicitur de bonorũ poſſeſſione,vn-
de liberi,ſed de bonorũ poſſeſſione,que defert liberis. Vnde intel
ligo hic de bõ.poſſeſ.vnde cognati. Et ab iſta opinione bene de-
a fendit iſta lectu. Itẽ oppo.a cõtra iſtã lectio.nã † in ſucceſſione ma
2 tris eſt locus ſucceſſioni legitime per Orficianum. ꝛ Tertul-
lianum ſenatuſconſul.ꝛ ita habet locum vnde legitimi,vt dicit gl.
ſupra titul.j.gl.ergo apparet,quod non ceſſat ſucceſſio legitima,
vt hic tex.requirit. Sol.hic nolebat venire per vnde legitimi nec
tanquam legitimus,ſed per vnde cognati. Dicit gloſ.quam vide
Secundum iſtam ſolutionem, hic ceſſat ſucceſſio legitima,qꝛ ſic
volunt. Sed ſi vellent ſuccedere tanquaz legitimi,non eſſet locus
iuri accreſcendi. Iſta ſol.forte non eſt vera, quia ita renunciãdo
ſucceſſioni legitime,renunciaret ſucceſſioni,q ei defertur de iure
pretorio,vt videbitis in l.puberem.j.de iur.deli.ꝛ l.ſuum.§.eo.ti.
ꝛ quod ibi vobis dicã,tamen defendendo iſtam lect.ab iſto opp.
dicamus,q᷑ hic loquitur in ſucceſſione linee materne,non in ſuc-
ceſſione matris. Quia tamẽ iſta lect.non bene defenditur a prima
oppoſitione,ideo eam dimittamus,vt veniamus ad ſecundã lec.
Secundo mõ legitur hec lex,in filijs emãcipatis, qui veniunt ad
ſucceſſionẽ per vnde liberi,in quibus nõ eſt locus ſucceſſioni legi
time,ſecundum iſta tempora. Secus ſi eſſent ſui,qꝛ inter eos nõ
eſt locus iuri accreſcendi. Aſſignat gl.duas rationes. Prima, qꝛ
non poteſt excludi,cũ perpetuo duret aditio de iure ciuili. Item,
qꝛ inuiti accipiunt tanquã ſui ꝛ vide gl. Iſta lect.non eſt vera in
3 duobus. Primo, † qꝛ licet filius ſuus non poſſit excludi tẽpore,
põt tamen excludi poſtea repudiatione facta inter ſuos,ꝛ eſt lo-
cus iuri accreſcendi.l.j.§.ſi nemo.ff.ad ſenatuſcõ. Tertu. Dicam
in l.qui ſe patris.j.vnde liberi.Et ideo omiſſa iſta.lect.gl.legit ter
tio modo,quia erat ſic hic de facto,qꝛ legitima ſucceſſio ceſſabat,
idem ſi non ceſſaret,vnde argu.a contrario ſenſu,q᷑ §.facit,non ꝑ
cedit. Hec lect.non placet,nam imperator non reſpondet ad in-
terrogata,ſed facit vnam regulã proprio motu. Non eſt ergo hic
dicendũ,ſic erat hic de facto,quia imperator hic non interroga-
batur ſuper facto. Legitur ergo quarto modo vt dicamꝰ ceſſan-
te legitima ſucceſſiõe,hoc eſt,reiecta legitima ſucceſſione. Iſta eſt
4 vera,ꝛ ſecundũ hanc poſui tibi caſum,ex † quo habes , quod ius
accreſcendi inter eos,qui ſunt in gradu primo,excludit eos,qui
ſunt in gradu ſeq. ꝛ non patitur eos venire ad portionem defi-
cientium. Venio ad glo.ſeq.ꝛ glo.hec intrat materiam iuris ac-
creſcendi,ꝛ facit quaſdam queſtio.quod dic vt in ea.ꝛ vide eam.
Et de hac materia facio vnam magnam repetitionem in l.re con
iuncti.ff.de legat.iij.

ADDITIO.

a AND.BARB.¶Itẽ opp.Et vide Lu.Ro.i cõſ.cxc.vbi all.gl.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN